

hudløst kritisere den danske regering, hvem den så end måtte være, for den dobbeltmoral, som den af og til udviser i disse sager.

Jeg mindes blot vores kamp mod farvestoffer i maden og derefter den hårde kamp for, at netop fetaosten skulle have lov at blive tilsat et farvestof, som vi i øvrigt gik imod. Så det er klart, at der også er danske brodne kar, lige som der er i de fleste andre lande. Det kan vi ikke sige os fri for. Vi må gå ind i den debat, tage den åbent og sige: Vi er også selv en gang imellem nogle, der bryder reglerne og bryder de fine idealer.

Som sidste punkt vil jeg sige, at vi også vil være med til at føre en aktiv forbrugerpolitik, så det bliver muligt for forbrugerne at bortvælge de miljøskadelige varer, at bortvælge de produkter, som er fremkommet ved en dårlig beskyttelse af de dyr, der har ligget til grund for fødevarerproduktionen. Vi mener, at det i virkeligheden er nok så effektivt et middel at have en vågen forbruger, som simpelt hen fravælger de varer, der ikke er produceret på ordentlig vis. Så vi vil gerne tilsige et aktivt arbejde både her og på anden vis i den kommende debat.

Annette Just (FP):

Jeg tror nok, fru Anne Baastrup fra SF var den, der sagde det allerklarest om dette beslutningsforslag: Det er et direkte angreb på det indre marked; væk med det. Okay, det er Enhedslistens opfattelse, den skal de have lov til at have, bare vi andre får lov til at slippe for at føle trop dér.

Det er også blevet sagt helt klart og tydeligt af udenrigsministeren, hvor miljøgarantien reelt ligger, nemlig i artikel 100 A, stk. 4. Der ligger den udmærket, der bliver den, og der er ikke nogen, der drømmer om at røre ved den.

Men hvis vi skal tale miljøpolitik og EU – det skal vi jo, og det synes jeg er godt vi gør – vil jeg nok sige, at Fremskridtspartiets indstilling til dette er, at her er vi nødt til at acceptere det indre marked som værende det, der kan få hjulene til at rulle i hele Vesteuropa, herunder i Danmark.

Jeg er ked af at sige til fru Anne Baastrup, at dermed er vi også nødt til at tage hensyn til den rene, rå kapital, for hvis ikke vi tager hensyn til den og siger: Okay, vi vil gerne have et godt miljø, hvordan gør vi det bedst, så går det galt. Hvis vi bliver ved med bare at stå og lave små flip, så går det galt, for så laver vi små huller. Det, vi skal gøre, er at lave ens regler inden for EU på hele miljøområdet; ikke kun for at tage

hensyn til den rene, rå kapital, som jeg ved at SF holder så meget af at gå imod, men for at tage hensyn til befolkningen i hele området.

Hvad sker der så med dette forslag? Jo, så kunne vi måske lave en eller anden forklaring på, hvorfor Danmark ikke må producere noget som helst, som eventuelt kunne gøre skade på noget, i stedet for at erkende, at røg, støj og møg ikke kender til grænser. Derfor er det nødvendigt at have EU-regler på disse områder – allerhelst internationale regler, men i det mindste EU-regler – og så få dem til at dække så meget af resten af Europa som overhovedet muligt og så hurtigt som muligt, og så er vi tilbage i den gamle diskussion om, at EU skal udvides mod øst.

Med andre ord: Fremskridtspartiet kan ikke siges at være ualmindelig begejstret for dette beslutningsforslag. Jeg tror, vi faktisk er enige i mange af intentionerne i det, men vi mener altså, den bedste måde at gøre det på er at lave ens regler, at sikre det indre marked, at sikre, at erhvervslivet i Danmark også kan overleve med skrappe, stærke regler til gavn for befolkningen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Miljø sagen er noget, som ligger os alle sammen kraftigt på sinde, og ud fra det kunne det jo virke besnærende at stemme for et forslag, som i sin umiddelbare opsætning ser ud til at ville garantere miljøet.

Men problemet er – som flere også har været inde på – om ikke Enhedslisten er i færd med at lægge et våben i hænderne på nogle folk, som vil benytte nogle af de midler, Enhedslisten ønsker skal indføres i et nyt traktatgrundlag, til at gennemføre nogle helt andre ting end det, et godt miljø handler om, nemlig at indføre protektionisme, hvor man blot bruger miljø sagen som skalkeskjul for at forhindre andre landes varer i at komme til ens eget land og dermed konkurrere med ens eget lands produkter.

Jeg må sige, at hvis vi giver alle EU-landene ret til fuldstændig vilkårligt at påberåbe sig en miljø sag for at forhindre andre landes produkter i at nå landet, så tror jeg ikke på, at eksempelvis Frankrig eller andre EU-lande for den sags skyld vil tænke ret meget på miljøet. De vil tænke mere på deres industri, de vil tænke mere på deres arbejdspladser og forsøge at forhindre at få konkurrence inden for landets grænser.

Vi ønsker ikke at lægge det våben i hænderne på dem, og derfor kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag, som Enhedslisten har rejst